Salzburg (?), Ende 15. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=979
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

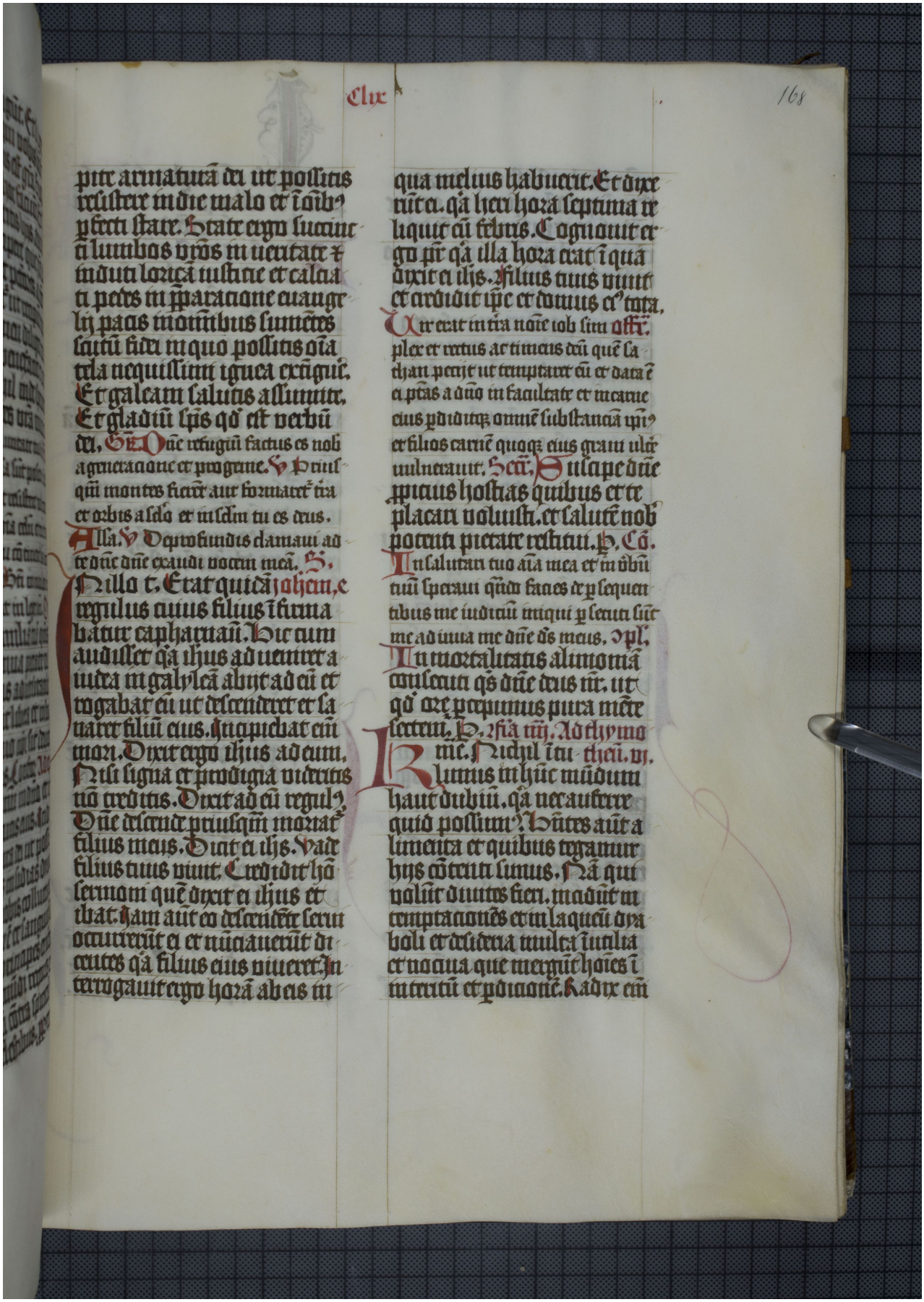

pitr armatura dei ut possitis
resistere in die malo et in omib⁹
perfecti stare. Erant ergo succinc
ti lumbos vros in veritate et
induti loricā iustitie et calcea
ti pedes in ꝓparatione euangeli
j pacis in omnibus sumentes
scutū fidei in quo possitis omia
tela nequissimi ignea extinguere.
Et galeam salutis assumite.
Et gladiū spis qd est verbū
dei. Ge. Oratio refugiū factus es nob
a generatione et progenie. ℣. Priusq
ꝫ montes fierent aut formaretur terra
et orbis a sclo et in sclm tu es deus.
Alla. ℣. De profundis clamaui ad
te dne dne exaudi vocem meā. ℣.
Nullo t. Erat quidā johan, e
regulus cuius filius infirma
batur capharnaū. Hic cum
audisset qd ihus adueniret a
iudea in galyleā abiit ad eū et
rogabat eū ut descenderet et sa
naret filiū eius. Incipiebat enim
mori. Dixit ergo ihus ad eum.
Nisi signa et prodigia videritis
non creditis. Dicit ad eū regul⁹.
Dne descende priusqm moriat
filius meus. Dicit ei ihs. Vade
filius tuus viuit. Credidit ho
mo sermoni quē dixit ei ihus et
ibat. Iam aut eo descendente seru
occurrerūt ei et nūciauerūt di
centes qd filius eius viueret. In
terrogauit ergo horā abeis in
qua melius habuerit. Et dixe
rūt ei. qd heri hora septima re
liquit eū febris. Cognouit er
go pr qd illa hora erat in qua
dixit ei ihs. Filius tuus viuit
et credidit ipe et domus eius tota.
Vir erat in terra nostre iob simi offer.
plex et rectus ac timens deū quē sa
than petiit ut temptaret eū et data e
i potestas a dno in facultate et in carne
eius perdidit omnē substantiā ipsi⁹
et filios carnē quoq; eius grauiter
vulnerauit. Secr. Suscipe dne
ꝓpitius hostias quibus et re
placari voluisti. et salutē nob
potenter prestare dignaris. ℣. Cō.
In salutari tuo aīa mea et in verbū
tuū speraui qndo facies de persequen
tibus me iudicū iniqui p seculū sicut
me ad iuuta me dne ds meus. Ipl.
In mortalitate alimonia
consecuti qs dne deus nr. ut
qd ore prepimus pura mente
sectemur. ℣. Pfia nr. Ad thymo
Rum. Nichil in
thesi. vj.
Luimus in hiuc mundum
haut dubium. qd nec auferre
quid possumus. Nutes aut a
limenta et quibus tegamur
hys contenti simus. Nam qui
volunt diuites fieri. incidunt in
temptationes et in laqueū diya
boli et desideria multa inutilia
et nocua que mergunt homines i
interitū et perditionē. Radix enim